

Amerika ve Müttefiklerinin Irak Harekâtına Dair

Onaylayan Mehmet Bilgin
Thursday, 01 May 2008
Son Güncelleme Friday, 25 July 2008

Amerika ve müttefiklerinin Irak harekâtına başlayıp, Amerikan kuvvetlerinin Bağdat'a girmesinden sonra Irak genelinde yaşanan olaylara kadar gelişmeleri hep beraber, çepitli yönleri ile yazılı ve görsel basından izledik.

Türk Ordusu'nun saygın isimleri olan emekli generallerden; uluslararası ilipkiler, siyaset ve ekonomi uzmanlarından; kerameti kendinden menkul gazeteci ya da televizyon programcısı kimlikli uzmanlara kadar geniş bir yelpazede değipik görüple karpılaftık. Bugün, savağın çykıp nedeni hakkında olduğu kadar Türkiye'nin bu savağ karpısında takındığı tavrı konu bilgi birikimlerini bu ya da bu şekilde bizimle paylağan uzman, yorumcu, veya habercilerin değil, bizzat devleti yöneten siyasi iradenin, güvenlikten sorumlu olanların tespitleri, buna dayalı olarak bu güne kadar izlenilen yol ve bunun sonucu olarak gelinen nokta da ortadadır. Bu gün gelinen noktada herkes kendi değerlendirmesini yapabilir, kendi tespitlerine dayanan, geleceğe ait öngörülerini belirleyebilir. Kısaca durum, aklı babında, angaje olmamığ hiç kimsenin 'dur bakalım ne olacak' ve 'bunu da bekleyelim' demesini gerektirmeyecek bir ağamadadır. Görmek isteyen, tephis koyabilecek kadar görmüp, denemek isteyen bir kanaate varacak kadar deneme imkânına sahip olmuştur. Böyle bir gırıpten sonra eleştiriler sıralayacağım, bu eleştirilerden yola çykarak yargılama yapacağım zannedilecekler. Çünkü böyle bir amacım olmadığı gibi bu iđin bir faydası olacağını da zannetmiyorum. Ayrıca böyle bir yazıyı o tamami bana hak verse bile bunun gelişmelere hiçbir etkisi olmayacağını biliyorum. Çünkü kurgulanan oyun içinde aktörler kendi biçilen rolü oynar. Oyun içinde biçilen rol, seyirci tarafından ne kadar olumsuz tepki alsa bile, rol biçen, rolünü iyi oynadığı için kaktörüne sahip çykar. Aktör sahnedeki inerken teri soğuyup, üpütmesini diye onu bir battaniye ile sarmalayıp korumaya alır. Týph Amerika'nın Irak harekâtında olduğu gibi. Savafta, savağın bir parçası olarak zihinleri etkilemek için bir sera ortamı oluğturulur ve psikolojik savağ kuralları uygulanarak zihinlerde karmağa ve bulanıklık yaratılır. Bu neyin, niçin yapıldığını tep etmemize, tereddüt edip doğru tavrı almamıza mani olmak içindir. Fakat bütün bunlar, gelişmelerin ardında yatan gerçeğin tarih bilgisi ve puuru olanlar tarafından tephis edip tanımlanmasına engel değildir. Bu gerçekten hareketle, angaje olmamığ, biçimlenmeye de bir misyonu icra etmeyen tüm unsurların, yapacağı değerlendirmelerde, gerçeği görmelerine yardımcı olmak için bazı tespitlerimi sizinle paylağmak istiyorum. Büyük savafların ardından barığ yapılabildiği ve buna bağlı olarak bir düzen kurulabilir zaman, bu düzenin kalıcı olması için bir takım tedbirler alınır. Konuyu açıklamaya yarayacak örneği tarih içinden seçersek; Napolyon'un Avrupa'yı üst etmesinin ardından toplanan Viyana Konferansı buna iyi bir örnek oluğturur. Bu konferans, Avrupa'nın bir daha eski Avrupa olamayacağı gerçeğinden hareket ederek, yeni Avrupa düzenini oluğturmak, katılımların gücü oranında rol aldığığı bu yeni düzenin kalıcı olması ve iğlemesini sağlamak için toplanmığtı. Zaman içinde merkezi olmaktan çykığığı ve okyanusun ötesinden yükselen dev, Amerika devreye girmiğti. Artık Avrupa'nın değil Dünya'nın düzeni söz konusu idi ve Amerika'nın katıldığığı savaflar, Dünya Savağı, savağ sonrası kurulan Dünya Düzeni olarak adlandırılmığtı. Birinci Dünya Savağının ardından oluğturulan Cemiyet-i Akvam ve İkinci Dünya Savağı kurulan Birleđmiđ Milletleri iğlevi, yeniden kurulan Dünya düzenini tescil edip, iğlemesini sağlamak, ve gelişmelerin zorunlu kıldığı bazı değipiklikleri sistemin yıkılmasına neden olmadan gerçeğleştirmek olmuştur. Yukarıda birinci ve ikinci olarak adlandırıldığı savaflar için bu numaralar daha sonra verilmiğtir. Mesela Birinci Dünya Savağı, savağ sonrasında 'Büyük Harp' ve 'Cemiyet-i Akvam' ve Cemiyet-i Akvam, Büyük Harp sonrası oluğan dünya düzenini yürümesini sağlamak için kurulmuştur. 1940'larda o harbe dair yazılanlar 'Büyük Harp' ve 'Cemiyet-i Akvam' diye bağlar. Büyük Harbin 'Birinci Dünya Savağı' diye numara alması 1940'larda yaşanan bir başka Büyük Harpten sonra zorunlu olarak olmuştur. Birinci ve İkinci diye numaralansa da yaşanan savaflar bir 'Paylağım Savağı' idi ve oluğturulan 'Dünya Düzeni' bu paylağım şartlarının bozulmadan sürmesini sağlayacak düzendi. İkinci defa dünyayı saran savağ birinci paylağım geçersiz kıldığı için Cemiyet-i Akvam'ın iğlevini yitirmesine neden oldu. Bazı devletler, zaman içinde elde ettikleri güce güvenerek daha önce tespit edilenden fazla pay almaya hakları olduğuna inanıyorlardı. Düzenin eskidiği iddialarını, yeni düzen oluğturma çabaları takip ettiler, yeni bir paylağım savağı yapıldı. İkinci Büyük Paylağım Savağından sonra da yeni bir düzen oluğtu. Bu defa, yeni dünya düzeninin iğlemesini sağlamak için Birleđmiđ Milletler kuruldu. Bu kadar ayrıntılı açıklamaya çalışmamın sebebi gelişmelere koymakta güçlük çekenele gündemi bir süre önce iğgal etmiğ olan 'yeni dünya düzeni' tartışmalarının ardından 'Birleđmiđ Milletleri iğlevini yitirdi' söylemlerinin ortada dolağmaya bağlamasının ne anlama geldiğini açıklayabilmek içindir. On-on beş yıldan beri batıda yazılıp çizilen büyük paylağımın muhtemel senaryoları arasında bazı küçük farklar bulduğum ortak noktalarından biri, Türkiye'nin, paylağımdan sonra oluğacak bu yeni dünya düzeninin içinde bugünkü hali ile olmayacağıdır. En iyimser olan senaryoyu ele alarak, Avrupa Birliđine girdiğimizi varsayarsak, Avrupa Birliđi içinde artık ulus-devlet olamayacağımız gerçeği, Türkiye'nin yeni dünya düzeninde bugünkü hali ile olamayacağı gerçeğiyle örtüpmektedir. Kalıcı gerçeğleri ve gelişmeler böyle pembe hayaller kurmamıza da imkân vermemektedir. Komple teorileri olarak adlandırılan senaryolarda Türkiye'nin durumu belli. Hayatımız komple teorileri üzerine yönlendiremeyeceğimize de püphe yok. Ama gelişmeler karpısında Türkiye'nin durumuna başka bir deyişle karar mekanizmalarını elinde bulunduranların tavırlarına bakmadan edemeyeceğiz. Stratejik müttefikimiz olduğunu söyleyen Amerika, Irak harekâtında Kürtleri bize tercih etti. Kuzey Irak yönüne bakmamız halinde dahi babımıza nelerin gelebileceği Amerikan elçiliğindeki memurlardan, Amerika'nın tepesinden Bush'a kadar her seviyedeki Amerikalı tarafından bize net bir şekilde söylendi. Bunun sonucu olarak da daha önce meclis kararıyla çizdiğimiz kırmızı çizgi en kibar ifade ile buharlaftı. Kürtler Kerkük ve Musul'a yerleğti. Biraz ayrıntı söylemek için kırmızı çizginin buharlağmasından birkaç ay önce o çizgiyi çizen hükümet ve meclisin hangi süreçle değiğiğini de hatırlayabiliriz. Amerika'nın Irak Harekâtı karpısında yer alan Almanya ve Fransa'nın oluğturduğu eksen, Birlik üyesi değer ülkelerle Irak'ta Amerika ile birlikte savaftıklarını görmezden gelerek, Kuzey Irak'a müdahale etmemiz halinde Avrupa Birliđine girmemizin hayal olacağını çok açık bir şekilde belirtti. Amerikan yayılmacılığına karpı birlik oluğturmak isteyen Rusya ve Hindistan gibi Asya ülkeleri Türkiye'nin varlığından habersiz gibi davranıyorlar. Türkiye'de, kompumuz olan ülkeler

İbirlidi geliptirmeyi dñpñnenler, angaje olup televizyon yapımcıyları tarafýndan hazýrlanan programlarda hemen hemen her ak aýkça tehdit ediliyor. Ýnsan ister istemez ‘Birinci Büyük Paylaým Savaý’ öncesi Osmanlý Ýmparatorluđunun c hatýrlýyor. Kurbanlar arasýnda olan imparatorluk çýkþp yolu arýyor. Almanya’ya ittifak teklifi yapıyor. Almanya reddediyor. Ýngiltere’ye iki defa ittifak teklif ediyor. Ýngiltere reddediyor. Cemal Paþa Fransa’ya gidip ittifak öneriyor. Fransa reddediyor. Son çare Talat Paþa Rusya’ya gidip ittifak teklifi yapıyor. Rusya reddediyor. Saflar kesinleþip savaþ baþladıđ zaman, Almanlar haritaya bakarak karþýlarına yýđylan Rus ordularýnýn bir bölümünün sadece Kafkas Cephesinde meþgul edile görüyor ve savaþýn baþlangıçýný takip eden günlerde Osmanlý Devleti ile gizli bir ittifak anlaþması imzalýyor. Savaþa giriþimizi sonucunu yazarak konuyu uzatmayacađým ama Osmanlýlarla neden ittifak yapılmadıđýný aýkça yazan Rus Askeri Tarihçisi Zayonçkovskiy’in tespitlerini özetleyerek yazmadan edemeyeceđim. “Türkiye arazisi, Büyük Harpten çok önce baþlýca emperyalist devletler için umumiyet itibarı ile, hususiyle Ýngiltere, Almanya ve Rusya arasýnda iktisadi ve siyasi mücadele sahnesi olmuþtur. (Türkiye) Rusya’ya ittifak bile teklif etmiþti. Halbuki Petrograt’ta, velevki en uslu ve muti Türkiye’ye dahi, müttefik sýfatý ile ihtiyaç görñlemiyordu. Türkiye’ye deđil Ýstanbul’a ihtiyaç vardı. Ýstanbul’u ele geçirmek yolunda en münasip çare de Türkiye ile harp etmek idi. ” Türk olduđunu iddia eden herkesin çok dikkatli okuyup dñpñmesi gereken bu ifadelerin günümüz gerçeđi ile ne kadar örtñtñđüne herkes hür vicdaný ile k Devletlerin, milletin gücünü kontrol ederek, bu gücü geliptirmek ve ulusal hedefler dođrultusunda tedbirler oluþturup, ulusal çýk korumak ve milletin devamlýlýđýný sađlamak gibi bir takım iþlevleri vardır. Yeni bir paylaým savaþý baþlamýþ olmasına rađme duruma bakýp, millet adına sorumluluk yüklenerak mevki iþgal edenlerin, bu sürecin sonunda yeni bir paylaým düzeni ve bu düzenin yürñmesinde etkili olacak kurumun belli olmasýný beklediklerini, tedbirleri ondan sonra dñpñmeye baþlayacaklarýný ve tarihçilerin bu yaþananlarýn 3. Büyük Paylaým Savaþý olduđunu yazmasýndan sonra da ulusal çýkarlar dođrultusunda daha ne koyacaklarýný dñpñnenlere yanýldýklarýný söylemeyi çok isterdim. Fakat gözardı edemeyeceđimiz bir gerçek daha var. Olayla aýýdan baktýđýmız zaman siyasi iktidarýn, milletin bu geliþmeler karþýsýnda dođal olarak vereceđi tepkiyi kontrol altýnda tutma tepkiyi kanalize etmek iþlevini çok iyi yürñttñđünü söyleyebiliriz. Bu konudaki baþarılarý(!) ileride bu dönemin tarihini yazacak olan dikkatinden kaçmayacak… Nedeni ise Türk Milleti var olduđu sürece tartýþýlacaktýr.